

РУСЛАН СЕМЕРДЖИЕВ
ОТКРИВАЩИТЕ „АМЕРИКА“

chitanka.info

Слушам и гледам, чета и се дивя на разните медии — електронни и на „хартиен“ носител. Като всеки българин, макар че от години се заричам да се правя, че не съществуват. Оказва се, че няма как. И вероятно работещите в медии го разбират много добре. Личи от поведението им. Така се получава, че през целия този период на посткомунистическата извратеност, в която живеем, все едни и същи „журналисти“ ни тълкуват, обясняват и внушават „истината“. С ценната помощ на едни и същи „социолози“, псевдополитиолози, вечните ченгета от бившата ДС и откровени престъпници. И това тече, залива и прелива от ефир, екран и страниците на многотиражни парцаливи жълти, оранжеви, розови, но не и нормални вестници.

По принцип трябва човек да е луд да тръгне срещу „четвъртата“ власт — рискува да бъде унищожен за няколко дни. Но в тази лудница, в която живеем, ми става все едно дали съм или изглеждам луд. Най-малкото, за да изкрещя, че четвъртата власт е с магарешки уши! И няма да изкопая дупка, за да зароя там възмущението си, а ще се опитам да го изкрещя тук в Интернетта.

Тези дни на мода са Любо „Пъпката“ и „достолепният“ Огнян Донев. Откриват нашите журналисти едни „страшни“ работи, спомнят си изведнъж едни пикантерии отпреди двадесет и кусур години. Все една същите тези „журналисти“ са били през цялото това време в полярната станция на Южния полюс. Забравиха, че интересите на Павлов още в зората на започващите „промени“ бяха именно в медиите — започна се с проекта „Експрес“ — вестник, радио и днешната „телевизия 7“. Говори се за Любо като за някакъв „чиновник“ в общината. А същите тези журналисти много добре знаеха, кой е той и с какво се занимава. Израсна империята на Донев пред очите ни, но през всичките тези години журналистите се радваха на „вечно усмихнатия“ кмет Софийски и тиражираха чрез предаванията, интервютата и статиите си разпищолването на столицата, без да им трепне окото — с оправданието, че за престъпленията има съдебна система. Тя да отговаря. Четвъртата власт отговаря само за шоуто, за хапването и пийването по коктейли. За скандалите и за потушаването им. Откриват тези дни разни „истини“ — за милиардерите, за офшорките и т.н. и т.н.

А в същото време рекламата на подобни продължава — със същата сила. Гледаме един „преуспял“ и също толкова „достолепен“

като Донеv „бизнесмен“ — някой си Николай Вълканов, който ни обяснява как инвестирал над 100 МИЛИОНА само във възобновяеми източници на електроенергия. И насреща му стои една „журналистка“ и се възхищава. Ах какъв човек! Колко компетентен! Какъв мениджър! Вместо да го попита ОТКЪДЕ БЕ, ДР. ВЪЛКАНОВ, ТЕЗИ СТОТИЦИ МИЛИОНИ? И КОЙ ПЛАЩА ТАЗИ ЕНЕРГИЯ И НА КАКВИ ЦЕНИ?

А онзи наглец пък обяснява какъв ХИДРОЕНЕРГЕТИК е Ахмед Доган! Как непрекъснато мислел за хидроенергетика и ходел с куфарче и компютър, за да изчислява. И как стотици признати в света хидроинженери българи не са успели да измислят как да се направи язовир на р. Тунджа, та онзи непрокопсаник без нужното образование се „сетил“! Та затова му и платил дребно хонорарче от един милион евро. И онази пак мълчи, и се усмихва — виж ти какъв „специалист“ бил Доган! Нищо не бил помогнал Доган през държавата за Минстрой. А Онази не ще да попита например как Минстрой (който в историята си няма изграждане на язовирче-гьол дори) стана изпълнител на строителството на Цанков камък и защо крайната стойност на същия обект се увеличи **НЯКОЛКОКРАТНО?**

Така може да си карам до безкрая. Примери, както казват комшиите — доскан докуз. Да върви шоуто, или както е по-модерно „летс дъ шоу гоу он“! След някой друг ден ще открием нов „случай“, ново дърво, израснало в зениците ни през последните двадесет и няколко години, защото когато плевелът е бил само стръкче — ние сме го поливали и напоторявали с усилията на 4-тата власт. И когато вземе да се огледаме ще забележим, че гората от дървета е станала толкова гъста и дълбока, че изход не се вижда отникъде.

И ако някога през 1989-та копаехме тунел и все очаквахме се види светлинката в края му, то тогава ни крепеше надеждата, че посоката е вярна и все някога светлинката ще блесне. В тази гъста гора обаче, накъдето и да погледнеш нищо не се мержелее, и в коя посока да тръгнеш? А нашите журналисти ще продължават да откриват неща, които отдавна са известни. Както някога е станало с Америка. И пак както тогава истинският откривател ще остане неизвестен. Този път благодарение на „журналистиката“.

Публикувано от Руслан Семерджиев в неделя, 17 юни 2012 г.

<http://semerdjiev.blogspot.bg/2012/06/blog-post.html>

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.